:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12852

Böyle kitapları severim. İnsanın ufkunu açacakmış gibi yapmaları hoşuma gider. Kendilerini dev aynasında görmelerindeki komedi harikadır.

Bu falanca hikaye Sümerlerde de geçiyor, o halde bunların hepsi yalan kafasını anlamaya çalışmaksa daha rafine bir eğlence sunuyor. Şimdi, tarih felsefemiz, her millete peygamber gönderildiğini ancak çoğuna ittiba edilmediğini, kendilerine ittiba edilenlerin söylediklerinin tahrife uğradığını ve hepimizin Adem'in çocukları olduğunu söylüyor. Buradan bakınca eski medeniyetlerle ortak inançlara sahip olmanın neden menfi bir durum olduğunu anlamak zor. Biz Sümer veya Akad'a peygamber gönderilmedi, onların Allah'tan haberi yoktu, onlar tamamen Ateistti demiyoruz ki.

/Falanca inanç Sümerde de vardı/ dediğinde, bizim açımızdan /onlara da peygamber geldi, benzer şeyler söyledi, ancak onlar bunu işlerine geldiği gibi anladılar ve tahrif ettiler/ demektir. Bunu anlayacak kadar İslam'ın tarih felsefesinden bihaber olanların, Sümer'e ve Mısır'a perestiş etmelerinin altındaki tarih ilgisinden çok, aşağılık kompleksi yatar.

/Çok tanrılı dinlerin/ Allah'ın isim ve sıfatlarını veyahut melek ve cinleri tahrif etmekten kaynaklanmış olabileceğini mesela, *hiç düşünmez misiniz?*

İnsanların inançsız olmaları büyük bir mesele değil, ancak bu inançsızlığın cahillikten kaynaklanması ve bu cahilliğin *bilim* kılığında taltif edilmesi büyük mesele. Kur'an'la ilgili cahilliğini anlamak mümkün kitaptan, verdiği örneklerden konuya vükufiyetini ve Kur'an'ı ilk defa kitabı yazarken eline aldığı intibaını ediniyoruz.

Bir de kitapta yazdığına göre, Ulu Atamızın da buyurduğu gibi, Sümerler Türkmüş.

Alintilar

İlginç olanı İslam'da hukukun, ancak Arapların Irak topraklarını ele geçirdikten sonra kurallaşmasıdır. (p. 11)

"Hiç kimse yoktur ki, onun üzerinde bir koruyucusu ve denetleyicisi bulunmasın," denmektedir ki, bu da Sümerlilerdeki bireylerin özel Tanrılarını yansıtıyor. (p. 18)

Bazı Sümer rabibelerinin evlenseler bile çocukları olmamalı idi. Kazara böyle doğan çocuklar
öldürülürdü. Çünkü bu kadınlar Allah'ın karısı olduğundan, doğan çocuklar da Tanrı'nın çocuğu sayılıyordu. (p. 22)
Dumuzi, takvimimizde Temmuz adı olarak sürüyor. Musevilerde de Tammuz şeklinde. (p. 52)

Neden bir peygamber karısı için iki kez kız kardeşim diye yalan söylüyor? (Tekvin, bap: 12, 20.) Neden, Mısır'da onu Firavun'a sunuyor? Neden Tanrı tarafından, İbrahim cezalandırılacağı yerde. Firavun cezalandırılıyor? Neden Firavun, İbrahim'e cariye, hayvan, altın, gümüşle birlikte karısını geri veriyor? Bu gibi soruların yanıtları bir türlü bulunamamış. (p. 63)